

100 000 Kr., til Instituttet indsende en Fortegnelse over de Skibe, han ejer, med vedføjet Angivelse af Skibenes Forsikringsværdi, jfr. § 4, 1ste Stykke, og snarest muligt derefter stiller Instituttet vedkommende Reder Garantiforskrivning til Underskrift til Bekræftelse af hans Hæftelse.

§ 17.

Undlader en Reder at efterkomme de Pligter, der paahviler ham ifølge denne Lov, straffes han med Bøder paa ikke under 50 Kr.

§ 18.

Denne Lov træder i Kraft straks og har Gyldighed til 30. April 1942, medmindre der ved Lov træffes anden Bestemmelse.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Straks efter Udbruddet af Verdenskrigen i 1914 viste det sig, at de danske Forsikringsselskaber, der ved Krigen blev afskaaret fra deres vigtigste Genforsikringsforbindelser, ikke var i Stand til paa egen Haand at sikre Skibsfartserhvervet den nødvendige forsikringsmæssige Dækning af den med at holde Skibene i Fart forbundne Krigsrisiko. Da en saadan Dækning maatte anses som absolut nødvendig, hvis det skulde lykkes at opretholde Tilførslerne til Landet og Eksporten af Landbrugsprodukter, blev det, ligesom det blev Tilfældet med Hensyn til Forsikringen af selve Varerne, nødvendigt at lade Staten træde hjælpende til.

Ved Lov Nr. 202 af 10. September 1914 blev der derfor dannet et særligt Institut til Forsikring af danske Skibe mod Krigsfare, hvilende paa Samvirken mellem Staten, en Række Forsikringsselskaber og det samlede danske Rederierherv. Samtlige danske Skibe var med visse Undtagelser forsikringspligtige i Institutet. Et eventuelt Underskud skulde fordeles med 50 pCt. paa de Forsikrede, 35 pCt. paa Staten og 15 pCt. paa Forsikringsselskaberne. Til Gengæld for denne Hæftelse oppebar Staten og Forsikringsselskaberne henholdsvis 5 pCt. og 15 pCt. af de betalte Præmier. Statens Andel i Præmiebeløbet skulde tilbagebetales til Institutet, forsaavidt den ikke maatte være medgaaet til Dækning af Underskudet. Nogen Grænse i Beløb for Deltagernes Ansvar var kun fastsat for Forsikringsselskabernes Vedkommende. Bestyrelsen bestod af 6 Medlemmer, hvoraf 3 udnævntes af Kongen, medens 2 valgtes af Dansk Dampskibsrederiforening og 1

af Dansk Sejlskibsrederiforening. Et eventuelt Overskud skulde anvendes til Ristorning af de erlagte Præmier.

Institutet traadte i Likvidation i 1919. Overskudet androg ca. 46 Mill. Kr., som efter Lovens Regler skulde tilbagebetales til de Forsikrede. Da det Beløb, der saaledes skulde tilbagebetales, skønnedes større end rimeligt under Hensyn til, at Rederne havde faaet fuld Dækning for de af dem betalte Præmier gennem de indtjente Fragter, der i sidste Instans delvis var blevet baaret af det danske Samfund i Form af forhøjede Varepriser, blev der truffet en Overenskomst med de fleste Rederier om Afgivelse af en Del af det dem tilkommende Overskud til Staten. Af det samlede Overskud blev derefter 21 Mill. Kr. indbetalt til Statskassen, medens Institutet overtog og til Rederne fordelte 25 Mill. Kr. af Statslaanet af 1. April 1919 („Rederlaanet“).

Ved Siden af den egentlige Krigsforsikring var der med Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg i 1917 blevet dannet en saakaldt Excedent-Forsikring, ved hvilken Staten overtog Risikoen for et Beløb af 375 000 Kr. udover den Grænse paa 750 000 Kr. pr. Skib, som Institutet kunde overtage. Overskudet af denne Excedent-Forsikring udgjorde godt 11,6 Mill. Kr., der blev indbetalt til Statskassen.

Under den foreliggende ekstraordinære Situation har Skibsfartserhvervet rettet Henvendelse til Handelsministeriet med Anmodning om, at der ligesom i 1914 maa blive dannet et særligt Forsikringsinstitut til Overtagelse af Forsikring af Skibe mod Krigsfare. Denne Anmodning har Handelsministeriet ment at maatte efterkomme.